

Vrienden
Prins Claus
Conservatorium

NIEUWSBRIEF 22
FEBRUARI 2021

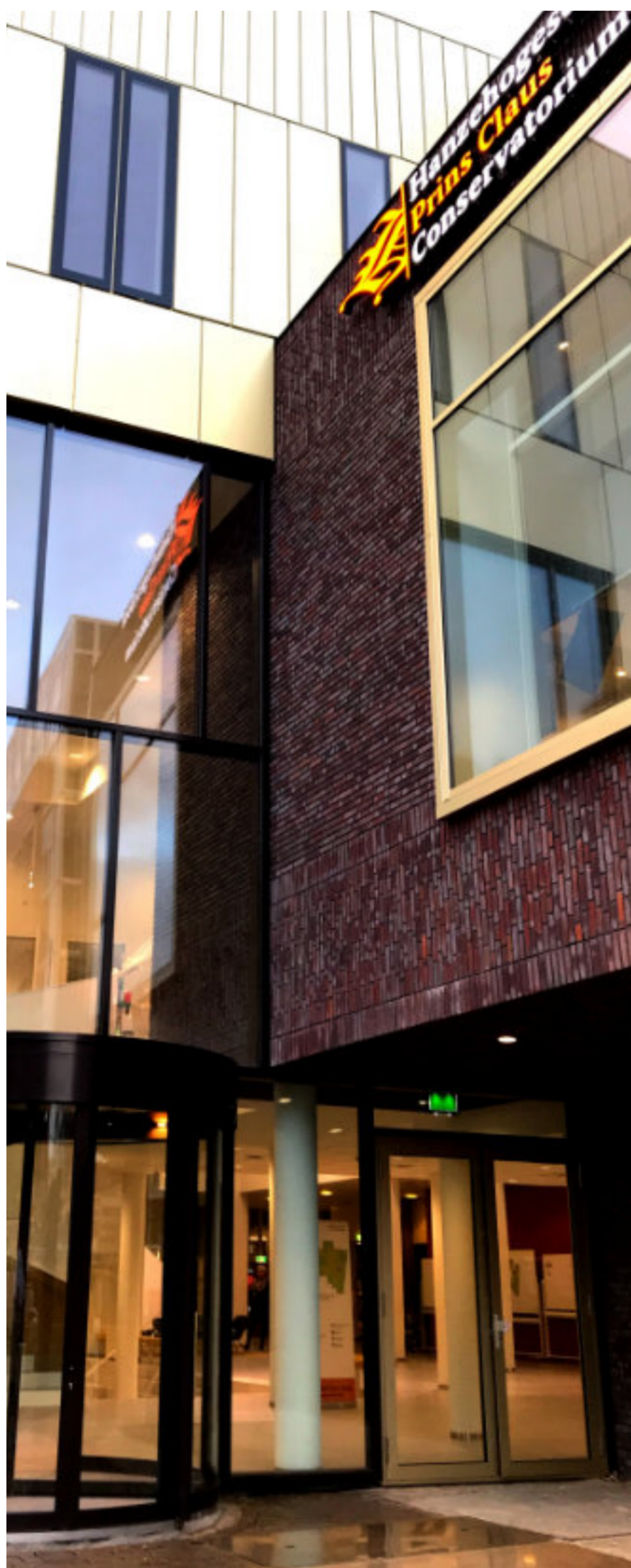
INHOUD

<u>Er klinkt nog steeds muziek in het conservatorium</u>	3
<u>Terugblik</u>	4
<u>Studeren in coronatijd</u>	5
<u>Van manager naar pake</u>	7
<u>Bestuurslid stelt zich voor</u>	8
<u>Agenda</u>	8
<u>Bestuur</u>	8
<u>Colofon</u>	8

Het werk van de stichting wordt ondersteund door:

RESIDENTIE
DE WIJERT

ER KLINT NOG STEEDS MUZIEK IN HET CONSERVATORIUM

Hoe zou het zijn in het conservatorium? Lege gangen, stilte in de lokalen, deuren die op slot zitten? En eenzame studenten die wegwijnen op hun allernieuwste kamer of ver weg in het vaderland, dat hen verbiedt naar Groningen af te reizen?

'Dat valt allemaal erg mee', vertelt een montere Bindert Posthuma, de adjunct-directeur. 'Vrijwel alle praktijklessen gaan door, zij het met de nodige voorzichtigheid. De studenten kunnen gewoon naar het gebouw komen voor praktijklessen en zelfstudie. Regelmatig zijn docenten zelf aanwezig, hoewel de meeste groepslessen via een directe internetverbinding plaatsvinden. Er wordt goed in de gaten gehouden hoeveel mensen er in het gebouw zijn. Dean Harrie van den Elsen en hoofden van dienst vertonen zich zo nu en dan om de spirit erin te houden, zij doen hun werk grotendeels thuis.'

Hoe kan dat? 'Na de eerste coronagolf waren we verplicht het hele gebouw te ontruimen', vertelt Posthuma. 'Daarna werden eerst zelfstudie en later ook praktijkonderwijs en -examens weer toegestaan. Vervolgens heeft het managementteam geconcludeerd dat we de voortgang wel kunnen bewaken, zo lang we maar op één lijn zitten en de zaken goed organiseren. En de regels en afspraken goed handhaven. Dat is gelukt, het gaat best goed. We hebben bijna alle praktijklessen live kunnen aanbieden; daardoor hebben we kunnen voorkomen dat onze studenten grote achterstanden oplopen.'

Om de kans op besmetting zoveel mogelijk te minimaliseren, is een aantal maatregelen genomen. De trappen – geliefde verzamelpaatsen van studenten – zijn afgeplakt met een kruis van tape: verboden om op te zitten. De kantine is alleen rond lunchtijd open en er staan maar drie tafels met elk twee stoelen. Op de deur van de leslokalen is een sticker geplakt waarop is aangegeven hoeveel mensen er maximaal in mogen, gebaseerd op de 1,5 meter afstand regel en de ventilatiecapaciteit. Er zijn handhavers ingehuurd, die toezien op de naleving van de regels. Die gaan te werk zonder aanzien des persoons – en ze besparen docenten het nare klusje studenten weg te sturen. 'Het gevaar is toch dat studenten blijven plakken. Dan wordt het gezellig, gaan de mondkapjes af... en daar ga je.'

De speeltentamens gaan gewoon door, zo veel mogelijk in levenden lijve. Soms in elkaars aanwezigheid, soms via een internetverbinding, alleen wel zonder publiek. Voor het conservatorium gelden namelijk dezelfde regels als voor de theaters en concertzalen, helaas maar begrijpelijk. Studenten mogen ter voorbereiding hun concert of recital opnemen, bij wijze van try-out. Goede webcam's en goede microfoons zijn natuurlijk een eerste vereiste; er wordt intussen gewerkt aan een nieuw digitaal systeem, dat daarin voorziet.

Theoretentamens vinden plaats in heel kleine groepjes of eventueel 'online'.

Als het mogelijk is, wordt het Prins Claus Concert verzet naar eind juni/ begin juli, in de hoop dat er dan weer publiek bij mag zijn. Dat komt de motivatie en de prestaties ten goede..

Natuurlijk zijn er studenten die het moeilijk hebben, omdat ze hun bijbaantje kwijt zijn, de contacten missen of thuis in het buitenland of in quarantaine zitten. Studenten die in financiële nood verkeren, kunnen bij de school aankloppen – waarover elders meer. 'Er wordt nog steeds met plezier gewerkt en gestudeerd', vertelt Posthuma. Hoewel iedereen reikhalzend vooruitkijkt naar normale tijden, die wellicht met de zomer weer aanbreken.

Pieter Sijpersma

TERUGBLIK

Het jaarlijkse kerstconcert kon 16 december niet live in de Nieuwe Kerk in Groningen worden gegeven.

In plaats daarvan zijn in de week van 7 december opnamen gemaakt van verschillende ensembles van alle afdelingen van het conservatorium. Het programma bestond uit bekende werken uit het klassieke kerstrepertoire, maar ook uit de wereld van de jazz, van J.S. Bach op het beroemde orgel van de Martinikerk tot Irving Berlin door de PCC Bigband.

Zie hier <https://youtu.be/m6rRRt-897U> voor een kijkje achter de schermen.

Het online Xmas Concert werd zeer gewaardeerd. Enkele reacties:

Heél goed gelukt!!! Met name ook complimenten voor beeld (!), geluid en samenstelling! Bravo en fijne dagen!

Prachtig concert, dank hiervoor! Heel bijzondere samenwerking van de bigband en het koor; afzonderlijk van elkaar, maar toch samen. Mooie boodschap op die manier.

Hartelijk dank; wij hebben met veel plezier geluisterd. Moge 2021 voor het conservatorium en zijn studenten een jaar worden, waarin de hoop en de verwachtingen worden vervuld.

Hartelijk dank voor de video, het is prachtig!

Bedankt voor dit outroerend mooie concert(je). Alleen applaus outbrak er nog aan. Wat me wensen!

De opname staat nog live <https://youtu.be/NOtO39d9NhM>

3 december kreeg celliste Mare Keja uit Anderen de Drentse Talentprijs Cultuur van Stichting Kunst & Cultuur. De prijs bestaat uit een cheque van 2.500 euro en een kunstwerk van Els Mondt. Mare zat van 2014 tot 2020 in de Jong Talent Klas op het Prins Claus Conservatorium, waar ze les had van Corine 't Hoen.

Volgens de jury van de Drentse Talentprijs Cultuur is Mare "een getalenteerde celliste met een mooi ontwikkelde eigen klank en intonatie. De noten die op papier staan weet ze om te toveren tot een muzikaal verhaal. Je hoort het instrument spreken. Mare droomt van een toekomst als cellist en dat wensen wij haar als jury van harte toe."

De 16-jarige Mare Keja begon al met cello spelen toen ze pas drie jaar oud was. Voor haar is de cello het instrument waarop ze zich muzikaal het beste kan uiten. "De klank is mooi en je kan er veel mee; moderne

muziek spelen, maar ook barok. Solo, maar ook in meerdere combinaties."

Op haar vijfde gaf Corine 't Hoen Mare privéles op het conservatorium totdat ze oud genoeg was voor de Jong Talent Klas. Ze heeft goed cello leren spelen, waarbij het plezier voorop stond. "Techniek is belangrijk maar je moet niet bang zijn voor foutjes. Gewoon ervoor gaan."

Toch was ze na tien jaar les bij Corine toe aan een volgende stap. De eerste prijs van de internationale masterclass finale op het Prinses Christina Concours in 2019 kwam precies op het goede moment. Van het prijzengeld kon ze in Basel gaan studeren bij de Russische cellist Ivan Monighetti. Ze had hem op de Cello Biennale in Amsterdam gezien. "Zijn muzikale vrijheid viel me op."

Gemiddeld verblijft ze vijf dagen in Zwitserland, voor drie lessen van twee uur. Toevallig werkt haar vader op een uur afstand van Basel. Vervolgens studeert ze weer twee weken in Drenthe.

Ondanks het coronavirus is ze deze zomer en ook nog in de herfst en voor kerst verschillende keren fysiek op les geweest bij Monighetti. Verder gaat alles via facetime. "Maar technisch en muzikaal hoort hij veel. Mijn ontwikkeling staat niet stil."

Om het voor het hele gezin leuk te houden is thuis een voormalig stookhok omgebouwd tot muziekkamer met een houten vloer en goeie akoestiek, waar ze ongestoord kan oefenen.

De Talentprijs heeft haar een optreden in het **NPO Radio 4 programma 'Spiegelzaal'** opgeleverd. Ze heeft dus al in het Concertgebouw gespeeld, nu nog in de grote zaal.

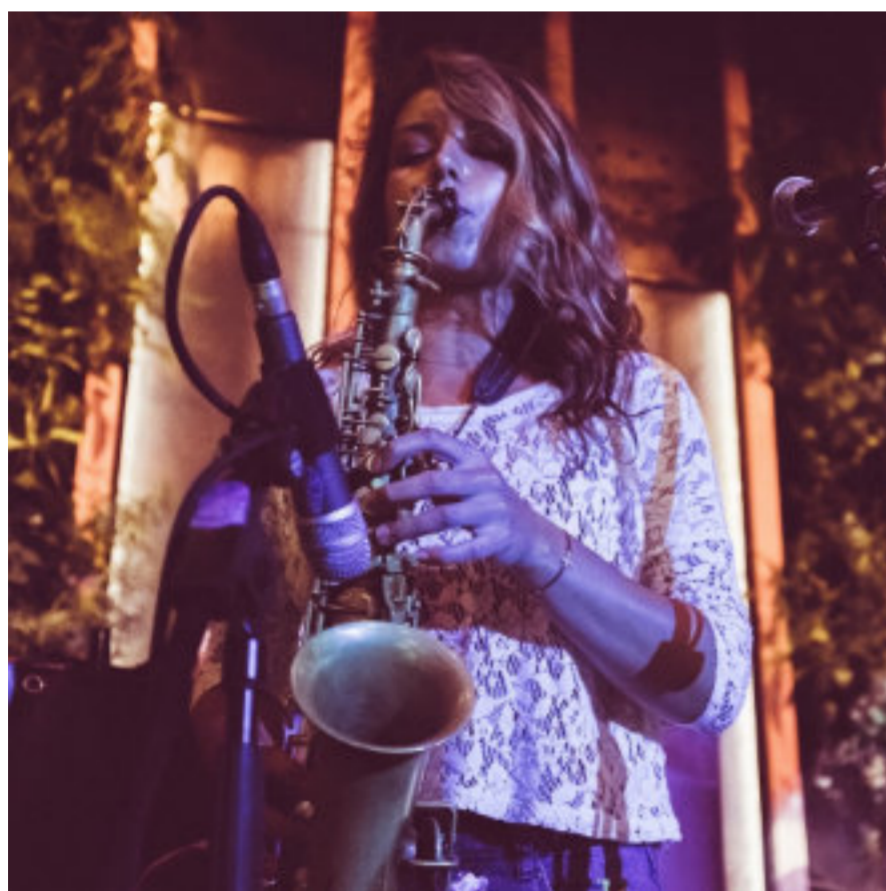

Dat blijft nog even een droom. Voorlopig wil ze zoveel mogelijk leren. Liefst bij Monighetti, want die vindt ze heel inspirerend. En volgend jaar eindexamen gymnasium doen aan CS Vincent van Gogh in Assen.

In het juryrapport van de Drentse Talentprijs Cultuur staat: "Door de prestaties die ze al geleverd heeft, laat Mare zien dat ze over voldoende wilskracht en doorzettingsvermogen beschikt. De potentie om aan de top te komen is er zeker."

Dit jonge talent kan uitgroeien tot een toptalent. Mooi dat de basis van haar muzikale carrière in Groningen werd gelegd.

Annette Timmer

STUDEREN IN CORONATIJD

"Ik denk dat muziek ons kan helpen."

Ralitsa Toneva is eerstejaars student saxofoon Jazz aan het Prins Claus Conservatorium. Ze kwam eind september vorig jaar uit Bulgarije naar Nederland en ze is hier nog steeds. 'Vanwege de lockdown denk ik er wel eens over weer naar huis te gaan, maar uiteindelijk vind ik het heerlijk dat ik terecht kan in het PCC met al die ruimtes en die musici. Zoiets is er in mijn eigen land helemaal niet.'

Wil je iets vertellen over thuis, je familie. Kom je uit een muzikaal gezin?

Ik kom uit Shumen, een klein stadje dicht bij de Zwarte Zee. Mijn ouders hebben niets van doen met muziek. Ze vertelden me dat ik als kind al een sterke interesse in muziek toonde. Ze hielpen me en motiveerden me om met muzieklessen te starten en ook bij een koor te gaan. Mijn broer is niet muzikaal en ik heb ook een totaal andere muzikale smaak dan mijn familie.

Hoe ben je begonnen met muziek?

Ik speelde eerst keyboard toen ik zeven jaar was. Pianolessen waren te duur. Het zingen in een koor vond ik meteen geweldig. Een paar jaar later begon ik gospelsongs en andere jazzmuziek te zingen en ben naar een ander koor gegaan. In het laatste jaar van mijn middelbare school kwam de gedachte op om verder te gaan met muziek. Toen ben ik ook zelf songs gaan schrijven.

Kon je naar een muziekschool na de middelbare school?

Nee, in Shumen is helemaal geen muziekschool. Ik heb naast mijn school privé- en groepslessen genomen en besloot om aan de universiteit Zang te gaan studeren. Maar dat was toch geen goede richting voor mij. Dus ik ben overstapt naar Sound Engineering. Daarin ben ik afgestudeerd in 2017. Maar belangrijker is dat ik al in het tweede jaar van de universiteit, dus in 2015, met saxofoon spelen ben begonnen. Helemaal tevreden ben ik dus niet over de universiteit die ik had gekozen. Via het Erasmusprogramma kreeg ik echter wel de kans om zes maanden in Tenerife te studeren. Daar ontdekte ik dat ik dolgraag naar een conservatorium wilde. En nu ben ik hier, in Holland! Fantastisch.

Waarom wilde je naar Nederland en naar het PCC?

Ik hoorde dat als je jazz wilt leren spelen je hier in Holland bij het PCC moet zijn. Hier zijn ook enkele van de beste musici van Bulgarije afgestudeerd. Dát was mijn motivatie. Dimitar Liolev is in Bulgarije een beroemde saxofonist en Vasil Hadjigrudev speelt double bass. En ik ken natuurlijk Candy Dulfer ook. Wat verder een rol speelde was dat ik hoorde dat Groningen zo'n leuke plaats is. Nou en dat klopt helemaal.

Kon je woonruimte vinden?

Ik ging eerst naar de campus, maar daar moest ik niet zijn, ontdekte ik. Ik heb echt geluk gehad, want ik had binnen drie dagen een kamer. Ik denk dat het makkelijker was, omdat er door de corona zo veel mensen naar huis zijn.

En hoe heb je je start in Holland ervaren?

Ondanks de corona was het allemaal hartstikke leuk. Ik voelde me opgewonden, alles was nieuw voor me. Maar als het nog erger wordt geeft me dat wel stress. Ik hoop dat het snel voorbij is.

Ik kwam hier in september 2020 na een mooie reis en verbleef eerst een paar dagen op een boot. Dat was echt geweldig, ondanks de quarantaine, die was annoying.

Kun je wel verder met de studie?

Alles is chaotisch natuurlijk. Sommige events van school gaan door, ze proberen binnen het PCC echt van alles te organiseren, maar er wordt ook veel gecancelled en uitgesteld. De communicatie daarover geeft wel wat stress. Maar ik kan het heel goed vinden met de leraren en met andere studenten. Daar zitten geen problemen. Ik kan met iedereen goed opschieten en probeer alles en iedereen te accepteren. En ik heb van de Vrienden van het PCC een beurs ontvangen waar ik ontzettend blij mee ben.

Verschildt Nederland veel van Bulgarije?

Ik ben hier blanco naar toe gekomen. Ik wilde dat zo en daarom verbaasde me eigenlijk niets. Maar Nederland is heel anders dan Bulgarije. De mentaliteit is heel verschillend. Veel mensen zijn daar met basale dingen bezig. Overleven, hun dagelijkse eten, hun onderdak. Als je zo moet leven is het moeilijk om met cultuur bezig te zijn, met food for the soul. De basis is niet in orde. Ik kom uit een arm en corrupt land, het culturele leven is er niet sterk, in deze tijd al helemaal niet. Nederlandse mensen lijken veel rustiger, ze zijn niet bezig met overleven en kunnen zich bezighouden met wat ze maar willen, bijvoorbeeld met muziek. Daardoor voel ik me hier rustig en veilig. Maar tegelijk mis ik mijn familie en vrienden wel.

Hoe zie je je toekomst?

Ik wil me goed voelen bij wat ik doe. Ik heb jaren gezocht en gearzeld en besloot met muziek verder te gaan. Nu wil ik daar zo veel mogelijk in bereiken. Goed spelen en zelf muziek creëren. Iets anders is dat ik hoop ooit muziek als therapie te kunnen spelen. Ik ben erg begaan met mensen in moeilijke situaties. Bijvoorbeeld zieke of arme mensen, kinderen in de knel en in de steek gelaten. Ik denk dat muziek dan heel goed kan helpen.

Dank je wel Ralitsa, dat lijkt me een mooi doel om naar te streven. Veel succes.

Willem Muste

NOODFONDS VOOR STUDENTEN VERLENGD

Mede dankzij de Vrienden is vorig jaar een noodfonds voor studenten van het Prins Claus Conservatorium opgezet. Daar is dankbaar gebruik van gemaakt. Na uitputting van dat fonds is besloten het dit jaar aan te vullen, omdat de aanhoudende pandemie een aantal studenten extra hard treft.

Ook nu weer draagt de Stichting Vrienden bij, met een bedrag van maximaal € 5000. Het fonds is alleen bestemd voor de moeilijke gevallen, studenten die echt in de knijp komen en geen andere mogelijkheden tot hun beschikking hebben. De aanvragen voor steun worden beoordeeld door het managementteam van het conservatorium.

Het conservatorium is vanzelfsprekend blij met de steun van de Vrienden. Leden die nog wel wat meer willen doen, bijvoorbeeld zelf extra geld storten, kunnen dat aangeven bij onze penningmeester Doede de Vries. Alle bijdragen zijn welkom.

VAN MANAGER NAAR PAKE

Wie kent hem niet? Sipke Bakker! De manager externe en economische zaken van het Prins Claus Conservatorium en directeur van het Peter de Grote festival. Voor velen van u die aimabele gastheer bij concerten. Voor ons, bestuur van Stichting VvPCC, een betrokken adviseur.

Het Nespresso apparaat op zijn kamer was een ware trekpleister. Maar sinds oktober schittert Sip door afwezigheid. Hij heeft gebruik gemaakt van een vervroegde pensioenregeling en geniet nu volop van zijn eerste kleindochter.

Vanwege de coronamaatregelen is hij met stille trom vertrokken, maar op enige moment zal hem een officieel saluut worden gebracht. Want 40 jaar in dienst van het PCC is niet niks.

Het werkverband begon in 1981 toen Sip hoofdvakdocent trombone werd. Geen volledige baan nog, dus alle ruimte om als trombonist te werken bij het Noordelijk Filharmonisch Orkest (het huidige Noord Nederlands Orkest) en later te spelen bij radio- en tv-orkesten in Hilversum. Toen er veel van de radio- en tv-orkesten verdwenen ging hij zelf een professionele bigband leiden. Door de stijgende werkdruk aan het PCC en het dreigende gehoorverlies besloot hij te stoppen met het orkest- en dirigeerwerk.

In 1997 was hij medeoprichter van het Peter de Grote Festival. Verder organiseerde hij schoolbreed masterclasses en concerten. De bordjes werden verhangen: hoofd projectbureau werd manager externe en economische zaken. Voortaan had hij een echte bureaufunctie, met algemene financiën in zijn portefeuille en een groot hart voor de musici.

De Fries heeft wel iets van een Bourgondiër: liefhebber van een goed glas wijn en een goede maaltijd. En een lekker kopje koffie is een 'must'. Dus kwam er een Nespresso machine op zijn kamer. Een gouden greep, want waar wordt nu meer gepraat dan bij een koffiezetapparaat. Zo wist hij als geen ander wat er wel en niet goed ging op school.

De laatste jaren verkeerde het conservatorium financieel in zwaar weer. Een negatieve begroting zou in 2019 niet meer worden geaccepteerd. Het College van Bestuur van de HG kwam met een handreiking: het stelde het PCC eenmalig frictiegelden beschikbaar, mits de problemen dan opgelost zouden zijn. En dat zette Sip aan het denken. Zijn vrouw was al met pensioen en hij zat er niet ver vanaf. Als het Conservatorium hem met een goede regeling van de personeellijst schrapte, was het een win-winsituatie.

En zo geschiedde. Alleen zette het coronavirus een streep door een waardig afscheid. Het doet Sip best een beetje pijn om op deze manier weg te gaan. Eigenlijk zijn al die jaren aan deze "prachtschool" nog niet afgehecht. Hopelijk komt die gelegenheid in betere tijden.

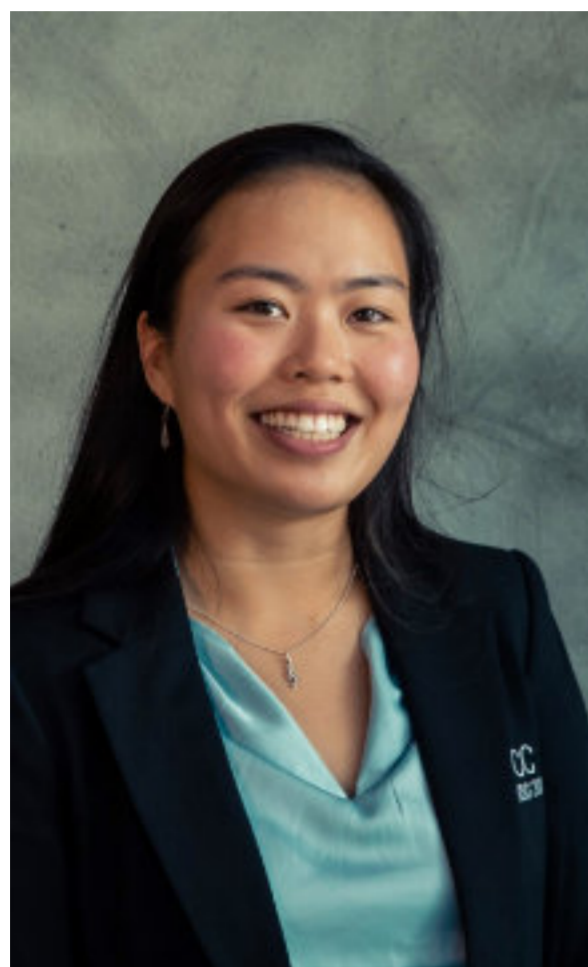
Sip is inmiddels aan een nieuw hoofdstuk begonnen. Hij is bezig alle eigen radio- en concertopnamen te digitaliseren. Een tijdrovende klus. Hij leest graag boeken en kranten. En loopt veel met zijn golden retriever Flynn. Die lege agenda vindt hij heerlijk. 17 december is dochter Lisa bevallen van Lara Elisa. De trotse "pake" heeft thuis in Peize de commode en bedje klaar staan voor de kleine.

Helemaal los van het PCC is Sip niet. Hij maakt zich zorgen om de studenten die noodgedwongen deels online les krijgen. Voor een aantal vakken is ambachtelijk onderwijs onontbeerlijk. Hij noemt de situatie dramatisch. "Dat ze maar de moed erin houden."

Annette Timmer

BESTUURSLID STELT ZICH VOOR

Niki Perdok (1997) zit in het vierde jaar van haar bachelor viool aan het Prins Claus Conservatorium. Ze krijgt les van Chris Duindam en is sinds december 2020 student-lid van de Stichting Vrienden van het PCC.

“Ik speel viool sinds ik 8 jaar oud was. Op de basisschool kwam er voor een kennismakingsles een docent langs van de muziekschool in Assen. Net als alle andere leerlingen heb ik toen een poosje op een mini-viooltje mogen ‘spelen’. Erg mooi heeft het vast niet geklonken, maar ikzelf vond het helemaal geweldig. Nadat ik een tijdje blokfluitles had gehad mocht ik beginnen met het volgen van vioollessen aan het ICO in Assen. Een jaar later begon ik bovendien ook met pianolessen. Al snel ontstond het idee dat ik graag aan het conservatorium wilde studeren als ik later ‘groot’ zou zijn.

Tijdens mijn middelbareschooltijd in Groningen heb ik in het Haydn Voorbereidend Strijkorkest, HVSO, gespeeld en later in het Haydn Jeugd Strijkorkest, HJSO. Dit was ontzettend leerzaam en vooral heel erg leuk. De dirigent van het HSJO, Jan Ype Nota, is als hoofdvakdocent verbonden aan het PCC. Mede daardoor heb ik auditie gedaan bij het PCC. Ik studeer met veel plezier bij Chris Duindam. Samen met Michelle Brunt begon ik in 2017 een viool-duo onder de naam DuoFelice. Ik zit dit jaar in het bestuur van het Nederlands Studenten Orkest en ik ben onderdeel van zowel de Studentenraad als de opleidingscommissie van het PCC. Ik hoop later in de cultuursector werkzaam te kunnen zijn, zowel als uitvoerend musicus als op organisatorisch vlak.

Toen Bram van der Veen vroeg of ik hem als student-bestuurslid van Stichting VvPCC wilde opvolgen, heb ik meteen ja gezegd. Ik denk dat de stichting een belangrijke rol speelt voor het conservatorium en dat ze van veel betekenis kan zijn voor de studenten. Ik weet dat een aantal studenten dankzij een beurs van de stichting kan studeren aan het PCC en ik denk dat het belangrijk is dat die steun blijft bestaan. Hier zet ik me graag voor in. Ik hoop daarnaast aan medestudenten duidelijk te kunnen maken wat de stichting voor mogelijkheden biedt.”

AGENDA

2 juli

Het Prins Claus Concert, dat traditiegetrouw in februari zou plaatsvinden, is verplaatst naar 2 juli. We proberen u via mail, facebook en website zo goed mogelijk op de hoogte te houden. Kijkt u ook op de [website van het PCC](#).

BESTUUR

Pieter Sijpersma:	voorzitter
Paul Hogewoning:	secretaris
Annemay Bock:	2e secretaris en ledencontact
Doede de Vries:	penningmeester
Hugo Klomp:	contacten fondsen
Annette Timmer:	pr
Niki Perdok:	student-lid

Vormgeving:
Redactie:

Fred van Os
Wia Aalders
Annemay Bock
Annette Timmer

info@vriendenpcc.nl

© 2021 - Dit is een uitgave van de
Stichting Vrienden van het Prins Claus Conservatorium